

JOHN GRISHAM

Oplatí sa čítať medzi riadkami

VRAŽDA NA OSTROVE CAMINO

ikar

JOHN
GRISHAM

VRAŽDA
NA OSTROVE
CAMINO

Preložila Alena Redlingerová

IKAR

John Grisham
CAMINO WINDS

Copyright © 2020 by Belfry Holdings, Inc.

All rights reserved.

Translation © 2021 by Alena Redlingerová

Jacket design © 2021 by Emil Křížka

Slovak edition © 2021 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-7696-3

PRVÁ KAPITOLA

POHROMA

1 HURIKÁN LEO ZAČAL OŽÍVAŤ KONCOM JÚLA NAD NEPOKOJ-
nými vodami východného Atlantiku približne tristodvadsať
kilometrov západne od Kapverd. Čoskoro ho zachytili, po-
menovali a klasifikovali ako tropickú tlakovú níz. V priebehu
niekoľkých hodín sa zmenil na tropickú búrku.

Po mesiaci sa silný suchý vietor zo Sahary zrazil s vlh-
kými frontmi v oblasti rovníka a vytvoril mohutné víry,
ktoré postupovali na západ, akoby hľadali zem. Keď Leo
začal svoju púť, tri pomenované búrky zaradom ohro-
zovali Karibik. Všetky napokon prešli po predpoklada-
nej trase a nepriniesli na ostrovy nič okrem výdatných
daždov.

Od začiatku však bolo jasné, že Leovu cestu nie je
možné predvídať. Bol nevypočítateľný a nadmieru nebez-
pečný. Keď nad stredozápadom konečne zoslabol od vy-
čerpania, mal na konte päťmiliardové materiálne škody
a tridsaťpäť ľudských obetí.

Vôbec nečakal na klasifikáciu, z tropickej tlakovej ní-
že sa bleskovo premenil na tropickú búrku a napokon ako
hurikán tretej kategórie udrel na ostrovy Turks a Caicos
stodeväťdesiatkilometrovou rýchlosťou, za jedinú hodinu
zrovnal zo zemou stovky domov a zabil desať ľudí. Prešmy-
kol sa okolo Crooked Island, súčasťou Bahamských ostro-
vov, odbočil trochu doľava, južne od Androsu nakrátko
zaváhal a zamieril na Kubu. Jeho oko zoslablo, stratil silu

a cez Kubu prešiel zase ako tlaková níz s výdatnými zrážkami, ale bez vetra, čo by stál za reč. Obrátil sa na juh, zaplavil Jamajku a Kajmanie ostrovy a v nasledujúcich dvanástich hodinách opäť zosilnel a vydal sa na sever nad teplé vody Mexického zálivu. Všetci, ktorí ho sledovali, predpokladali, že zaútočí na Biloxi, zvyčajný terč hurikánov, hoci už vedeli, že predpovede sú zbytočné. Leo si zjavne robil, čo chcel, a ignoroval predpovedné modely.

Leo znova zosilnel, nabral rýchlosť a o necelé dva dni mal vlastné zvláštne spravodajstvo v káblovej televízii; vo Vegas uzatvárali stávky, kde asi udrie. Desiatky televíznych štábov sa rútili v ústrety nebezpečenstvu. Od Galvestonu po Pensacolu vydávali varovania. Ropné spoločnosti sa ponáhľali s odvozom desaťtisíc robotníkov zo zálivu a so zvyčajnou pohotovosťou zvyšovali ceny. V piatich štátoch aktivovali evakuačné plány. Guvernéri usporadúvali tlačové konferencie. Flotily lodí aj lietadiel sa rýchlo presúvali na pevninu. Leo, tentoraz ako hurikán štvrtej kategórie, postupoval neohrozene na sever, občas sa vychýlil východným alebo západným smerom a zdalo sa, že je mu súdené zasiahnuť pevninu dosiaľ nevídanou silou.

A vtedy opäť zastal. Štyristoosemdesiat kilometrov južne od Mobile sa stočil doľava, začal sa pomaly obracať na východ a citelne zoslabol. Dva dni sa blížil k Tampe, potom náhle ožil. Pre zmenu si udržoval priamu trasu a jeho oko prešlo ponad St. Petersburg rýchlosťou stošesťdesiat kilometrov za hodinu. Spôsobil mohutné záplavy, výpadok elektriny, chatrnejšie domy zrovnal so zemou, ale zaobišlo sa to bez ľudských obetí. Pokračoval nad medzištátnou diaľnicou číslo 4. V Orlande napršalo dvadsaťpäť centimetrov za hodinu, v Daytona Beach dvadsať, pevninu opustil ako ďalšia tropická tlaková níz.

Keď sa presunul nad Atlantik, vyčerpaní meteorológovia mu dali zbohom. Predpovedné modely ho vyhnali na šire more, kde vystrašil iba pár nákladných lodí.

Lenže Leo mal iné plány. Tristodvadsať kilometrov východne od St. Augustine sa nečakane zvrtol na sever a už tretíkrát nabral silu. Meteorológovia narýchlo menili modely, vydali nové varovania. Štyridsaťosem hodín postupoval ďalej, čoraz silnejší, a sledoval pobrežie, ako keby si vyberal ďalší cieľ.

V KNÍHKUPECTVE BAY BOOKS V MESTE SANTA ROSA NA Ostrove Camino predavači a zákazníci nehovorili o ničom inom než o búrke. Obyvatelia ostrova, rovnako ako ľudia z Jacksonvillu a zo Savannah, pozorne sledovali Lea a rozprávali iba o ňom. Väčšina bola dobre informovaná a mohla smelo vyhlásiť, že hurikán nezasiahol žiadnu floridskú pláž na sever od Daytony už celé desaťročia. Pravda, neraz ich sčasti zasiahol, keď sa ponáhlal na sever k obom Karolínam. Podľa jednej teórie Mexický záliv, vzdialený necelých sto kilometrov, pôsobí ako prirodzená bariéra, čo chráni floridské pláže a bezpochyby to urobí aj v prípade otravného Lea. Iná teória tvrdila, že svoju dávku šťastia si už vyčerpali a hurikánu sa tentoraz nevyhnú. O predpovedných modeloch sa viedli vášnivé diskusie. Hurikánové centrum v Miami vytvorilo dráhu postupu Lea, podľa nej by nemal zasiahnuť pevninu, ale presunie sa ďalej nad more. Podľa európskych predpovedí mal udrieť južne od Savannah ako hurikán štvrtej kategórie a spôsobiť mohutné záplavy. Leo však rozhodne nebral na vedomie modely.

Majiteľ Bay Books Bruce Cable jedným okom sledoval stanicu Weather Channel, zatiaľ čo sa zhováral so zákazníkmi a napomínal personál, aby sa venoval práci. Na oblohe nebolo ani mráčika, a navyše Bruce veril legende, že Ostrov Camino je odolný voči nebezpečným hurikánom. Za dvadsaťštyri rokov tam nezažil nijakú ničivú búrku. V jeho kníhkupectve sa konali autorské čítania najmenej štyrikrát týždenne, a práve na zajtrajší večer naplánoval ďalšiu významnú akciu. Hádám Leo nepokazí jednej z Bruceových najobľúbenejších autoriek návrat domov.

Mercer Mannovej sa práve končilo dvojmesačné letné turné, ako sa ukázalo, veľmi úspešné. V brandži sa hovorilo o jej druhom románe *Tessa*, umiestnil sa v prvej desiatke všetkých rebríčkov bestsellerov. Recenzenti knihu vychvaľovali, šla na odbyt rýchlejšie, ako sa čakalo. Keďže bola označená za literárnu fikciu, na rozdiel od populárnejších žánrov, zdalo sa, že jej je súdené miesto na nižších priečkach, ak vôbec. Vydavateľ a autorka dúfali, že predajú aspoň tridsaťtisíc kusov v tlačenej aj elektronickej podobe, ale už teraz sa predalo viac.

Mercer mala na ostrove hlboké korene, v detstve trávila všetky letné prázdniny u starej mamy Tessy, práve ona ju inšpirovala k napísaniu úspešnej knihy. Pred tromi rokmi bývala mesiac v rodinnom domčeku na pláži a zaplietla sa do istej miestnej záležitosti. Okrem toho stihla aj krátky úlet s Bruceom, preňho jeden z mnohých.

No Bruce nemyslel na ďalšie postel'né radovánky, aspoň si to nahováral. Mal plné ruky práce v obchode a snažil sa presvedčiť čo najviac ľudí, aby prišli na Mercerinu veľkú akciu. Bay Books patrilo k popredným kníhkupectvám v Amerike, keďže Bruce vždy dokázal pritiahnúť davu a tovar sa uňho nikdy dlho neohriaval. Newyorskí vydavatelia sa usilovali dostať na ostrov svojich autorov,

bolo medzi nimi dosť mladých žien, ktoré cestovali samy a rady sa zabavili. Bruce miloval spisovateľov, hostil ich, propagoval, organizoval pre nich večierky.

Mercer to zažila a nestála o opakovanie, najmä preto, lebo na letnom turné ju sprevádzal nový priateľ. Brucea to netrápilo. Mal radosť, že Mercer sa vrátila a navyše so skvelým novým románom. Pred šiestimi mesiacmi čítal stránkovú korektúru a odvtedy ho propagoval. Ako vždy keď sa mu kniha páčila, poslal rukou napísané listy priateľom a verným zákazníkom, v ktorých vychválil *Tessu*. Obvolal kníhkupcov a presvedčil ich, aby sa zásobili. Pre-telefonoval hodiny s Mercer, radil jej, kam ísť, ktorým obchodom sa vyhnúť, ktorých recenzentov ignorovať a s ktorými novinármi by sa mala stretnúť. Dokonca vyrukoval s niekoľkými nevyžiadanými redakčnými pripomienkami, pár ich ocenila, ostatné si nevšímala.

Román *Tessa* pre ňu znamenal zlom, vzácnu príležitosť znovu naštartovať kariéru. Bruce v ňu veril už od jej prvej knihy, ktorá upadla do zabudnutia. Nikdy ho neprestala obdivovať, bez ohľadu na krátky úlet a vážne porušenie mlčanlivosti, čo jej napokon odpustil. Bruce bol skrátka neodolateľný, aj keď nie najčestnejší, a v krutom svete obchodu s knihami predstavoval hybnú silu.

3
STRETLI SA DEŇ PRED AKCIOU NA OBED V REŠTAURÁCII NA konci Main Street v Santa Rose, pár blokov od kníhkupectva. Bruce vždy obedoval v reštaurácii v centre, vypil fľašu vína, niekedy aj dve, zvyčajne s predajcom kníh, hosťujúcim spisovateľom alebo s miestnym autorom, ktorého podporoval. Účtenky za pracovné obedy starostlivo odkla-

dal, aby si ich mohol dať do nákladov. Prišiel o čosi skôr a zamieril rovno k svojmu obľúbenému stolu s výhľadom na rušný prístav. Chvíľku flirtoval s čašníčkou, objednal si fľašu Sancerre. Keď vošla Mercer, vstal, objal ju a Thomasovi chlapsky potriasol ruku.

Posadali si a Bruce nalial víno. Rozprávali sa, pochopiteľne, o Leovi, ale Bruce nad ním krátko mávol rukou, akoby o nič nešlo. „Má namierené na Nags Head,“ vyhlásil sebaisto.

Mercer bola krajšia než predtým, dala si skrútiť dlhé tmavé vlasy, orieškovohnedé oči jej žiarili. Mala po krk cestovania, tešila sa na koniec turné, aj keď si ho užila. „Tridsaťštyri zastávok za päťdesiatjeden dní,“ povedala s úsmevom.

„Môžeš byť rada,“ poznamenal Bruce. „Ako vieš, vydavatelia teraz neradi mňajú peniaze. Si hviezda, Mercer. Čítal som osemnásť recenzií, všetky okrem jednej priaznivé.“

„A čo Seattle?“

„Tomu sa nepáči nič. Poznám ho. Volal som mu, keď som si prečítal jeho recenziu, a nedával som si pozor na jazyk.“

„Naozaj, Bruce?“

„Je to moja práca. Chránim svojich autorov. Ak sa s ním niekedy stretnem, dostane po papuli.“

Thomas sa zasmial. „Priložte mu aj za mňa.“

Bruce zdvihol pohár. „Pripime si na *Tessu*. V zozname bestsellerov *New York Times* je zatiaľ na piatom mieste, ale stúpa.“

Všetci si obradne odpili z vína.

„Stále tomu nemôžem uveriť,“ priznala Mercer.

„Dostala novú zmluvu,“ ozval sa Thomas a úchytkom na ňu pozrel. „Môžeme to prezradiť, však?“

„Už sa stalo,“ povedal Bruce. „Rozprávaj. Chcem počúť všetky podrobnosti.“

Mercer sa znova usmiala. „Dnes ráno mi volal agent. Viking ponúka slušnú sumu za ďalšie dve knihy.“

Bruce znova zdvihol pohár. „Úžasné. Tí ľudia nie sú hlúpi. Blahoželám, Mercer. Skvelá správa.“ Samozrejme, chcel vedieť viac, najmä o „slušnej sume“, aj keď mal istú predstavu. Mercerin agent bol skúsený profesionál, vyznal sa a určite vyrokoval novú zmluvu na dve knihy za sedemciferný honorár. Slečna Mannová po neľahkých rokoch vstupovala do nového sveta.

„A zahraničné práva?“ zaujímal sa Bruce.

„Začnú sa predávať na budúci týždeň,“ odpovedala Mercer. Jej prvé knihy sa sotva predávali na domácom trhu. Kdeže zahraničné práva!

„Briti a Nemci po nich skočia,“ vyhlásil Bruce. „Francúzi a Taliani si *Tessu* zamilujú, len čo bude preložená, príbeh je pre nich ako stvorený. S nimi to pôjde hladko. Skôr ako sa nazdáš, tvoja kniha vyjde v dvadsiatich jazykoch, Mercer. Neuveriteľné.“

Pozrela na Thomasa a utrúsila: „Nevravela som? V knižnom priemysle sa vyzná.“ Znova si prífukli a vtedy k nim pristúpila čašníčka.

„To chce šampanské,“ usúdil Bruce a objednal fľašu, skôr ako stihli zaprotestovať. Vypytoval sa na turné, zaujímali ho všetky kníhkupectvá, ktoré navštívila. Poznal prakticky každého kníhkupca v Amerike, mnohých navštívil osobne. Dovoľenka pre Brucea znamenala týždeň v Nape alebo Santa Fe, kde okrem jedla a vína preskúmal najlepšie nezávislé kníhkupectvá a zoznámil sa s ich majiteľmi.

Spýtal sa na Square Books v Oxforde, svoje najobľúbenejšie. Podľa jeho vzoru vybudoval Bay Books. Mercer

teraz bývala v Oxforde a prednášala tvorivé písanie na Mississippskej. Dostala zmluvu na dva roky, ostával ešte jeden, potom možno získa trvalé miesto. Úspech *Tessy* k tomu určite prispeje, nazdával sa Bruce a uvažoval o spôsoboch, ako jej pomôcť.

Čašníčka rozliala šampanské a zapísala si objednávky. Ešte raz si pripili na novú zmluvu a čas akoby sa zastavil.

Thomas, ktorý dovtedy zväčša počúval, povedal: „Mercer ma upozornila, že obedy beriete vážne.“

Bruce s úsmevom odpovedal: „Áno. Pracujem od vídím do nevidím a napoludnie jednoducho potrebujem vypadnúť z obchodu. Aspoň mám výhovorku. A po obede si zvyčajne zdriemnem.“

Mercer sa trochu okúňala, pokiaľ šlo o jej nového priateľa. Dala jasne najavo, že s niekým chodí a má oči iba preňho. Bruce to rešpektoval a úprimne sa tešil, že Mercer má vážnu známosť s takým fešákom. Thomas vyzeral, že ešte nemá tridsať, bol teda o čosi mladší ako Mercer.

Bruce ho začal spovedať. „Mercer vravela, že aj vy ste spisovateľ.“

Thomas sa usmial. „Áno, ale nevydávaný. Som jeden z jej študentov.“

Bruce sa zasmial. „Aha, chápem. Spíte s profesorkou, aby ste mali lepšie známky.“

„Prestaň, Bruce,“ zahriakla ho priateľsky Mercer.

„Povedzte mi niečo o sebe,“ pokračoval Bruce.

„Vyštudoval som americkú literatúru na Grinell College. Tri roky som písal pre *Atlantic* a ako externista som prispieval do internetových časopisov. Mám na konte tri tucty poviedok a dva otrasné romány, našťastie, nič z toho nevyšlo. Študujem tvorivé písanie na Mississippskej a snažím sa uvažovať o budúcnosti. Posledné dva mesiace som nosil Mercer batožinu, užíval som si to.“

„Bodygard, šofér, publicista, osobný asistent. A píše naozaj úžasne,“ doplnila Mercer.

„Rád si niečo prečítam,“ povedal Bruce.

Mercer pozrela na Thomasa. „Nevravela som? Vždy je ochotný pomôcť.“

„Dohodnuté,“ prikývol Thomas. „Keď budem mať niečo, čo za to stojí, dám vám vedieť.“

Mercer vedela, že Bruce ešte pred večerou presnorí internet, nájde všetko, čo Thomas kedy napísal pre *The Atlantic* aj ostatné časopisy, a vytvorí si vlastný názor o jeho schopnostiach.

Priniesli im krabí šalát, Bruce dolial všetkým šampanské. Neuniklo mu, že jeho hostia málo pijú. Mal taký zvyk, nevedel sa ho zbaviť. Všímal si to pri každom obede a večeri, pri každom bare. Väčšina spisovateliek pila striedmo. Zato spisovatelia pili ako dúha. Niektorí už absolvovali protialkoholické liečenie, tým Bruce nikdy nenalial nič iné ako ľadový čaj.

Pozrel na Mercer. „A čo tvoj ďalší román?“

„Spamätaj sa, Bruce. Teraz len žijem, nepíšem. O dva týždne sa začne semester a dovtedy som odhodlaná nepísať ani slovo.“

„Fajn, ale veľmi to nenaťahuj. Zo zmluvy sa časom stane ťažké bremeno. Nemôžeš vyrukovať s novým románom až o tri roky.“

„Dobre, dobre. Hádám si zaslúžim pár dní voľna, či nie?“

„Nanajvýš týždeň. Ozaj, dnešná večera bude dosť náročná. Cítiš sa na to?“

„Jasné. Zíde sa stará partia?“

„Samozrejme. Noelle je v Európe, pozdravuje ťa, ale ostatní sa na teba tešia. Čítali tvoju knihu, všetkým sa páčila.“

„Ako sa má Andy?“ spýtala sa Mercer.

„Stále je čistý, čo znamená, že nepríde. Jeho posledná kniha bola celkom slušná, dobre sa predávala. Veľa píše. Určite sa s ním stretneš.“

„Často som naňho myslela. Milý chlapík.“

„Darí sa mu, Mercer. Partia drží stále spolu a nevie sa dočkať dlhej večere.“

4 THOMAS SA OSPRAVEDLNIL A ŠIEL POHLADAŤ TOALETU. LEN čo sa vzdialil, Bruce sa spýtal: „Vie o nás?“

„O nás?“

„Už si zabudla? Náš spoločný víkend. Ja naň mám príjemné spomienky.“

„Netuším, o čom rozprávaš, Bruce. Nič sa nestalo.“

„Fajn, ako chceš. A čo rukopisy?“

„Rukopisy? Snažím sa zabudnúť na tú časť svojej minulosti.“

„Skvelé. Nikto o tom nevie, iba ty, ja, Noelle a ľudia, čo zaplatili výkupné, pochopiteľne.“

„Mlčím ako hrob.“ Napila sa vína a naklonila sa k Bruceovi. „Ale kam sa podeli všetky peniaze?“

„Sú uložené v daňovom raji a plynú z nich úroky. Tam aj zostanú, nemám s nimi žiadne plány.“

„Je to obrovská suma. Prečo ešte pracuješ tak tvrdo?“

Široký úsmev, výdatný glg. „To nie je práca, Mercer, ale môj život. Milujem tento biznis, bez neho by som bol úplne stratený.“

„Stále kšeftuješ na čiernom trhu?“

„Isteže nie. Priveľa ľudí má oči na stopkách, a to už naozaj nepotrebujem.“

„Takže si napravený?“

„Čistý ako ľalia. Mám rád svet vzácných kníh a kupujem ich čoraz viac, všetko je legálne. Občas natrafím na niečo podozrivé. Ľudia neprestali kraďnúť, a priznám sa, že bývam v pokušení. Ale je to príliš riskantné.“

„Momentálne.“

„Áno.“

S úsmevom pokrútila hlavou. „Si beznádejný prípad, Bruce. Nenapraviteľný sukničkář a zlodej kníh.“

„Máš pravdu, ale predám viac kusov tvojej knihy než ktokoľvek iný. Zaslúžim si tvoju lásku.“

„Tak by som to nenazvala.“

„Okej. A čo obdiv?“

„Možno. Zmením tému – mala by som niečo vedieť ešte pred večerou?“

„Myslím, že nie. Všetci sa na teba tešia. Mali kopu otázok, keď si pred tromi rokmi náhle zmizla, ale kryl som ťa, povedal som, že musíš doma riešiť rodinnú krízu. Potom si začala učiť a jednoducho si nemala čas vrátiť sa na ostrov.“

„Zloženie je stále rovnaké?“

„Áno, okrem Noelle, ako som povedal. Andy sa možno zastaví na pohár vody, aby ťa pozdravil. Často sa na teba pýta. A je tu nový spisovateľ, mohol by ťa zaujímať. Volá sa Nelson Kerr, bývalý právnik z veľkej sanfranciskej firmy. Udal svojho klienta zbrojára, že ilegálne predáva vojenský materiál Iráncom a Severokórejčanom. Pred desiatimi rokmi to bol veľký škandál, ale už sa naň zabudlo.“

„Prečo by som to sledovala?“

„Máš pravdu. Tak či onak, ako právnik skončil, ale za ohlásenie trestného činu zhrabol kopu peňazí. Teraz sa skrýva. Štyridsiatnik, rozvedený, bezdetný, samotár.“

„Toto miesto priťahuje samé podozrivé existencie, však?“

„Odjakživa. Nelson je fajn chlap, aj keď toho veľa nena-
hovorí. Kúpil si pekný byt kúsok od Hiltonu. Často cestuje.“

„A jeho knihy?“

„Píše o tom, čo pozná, o medzinárodnom pašovaní
zbraní, o praní špinavých peňazí. Dobré trilery.“

„To znie dosť hrozne. Predáva sa?“

„Nie najlepšie, ale má potenciál. Jeho knihy nie sú prá-
ve podľa tvojho vkusu, ale on by sa ti mohol páčiť.“

Thomas sa vrátil a rozhovor sa zvrtol na najnovší lite-
rárny škandál.

5 BRUCE BÝVAL VO VIKTORIÁNSKOM DOME DESAŤ MINÚT
chôdze od Bay Books. Po zvyčajnej poobedňajšej sieste
sa pobral domov pripraviť sa na večeru. Aj uprostred leta
dával prednosť stolovaniu na verande pod dvoma starými
rozheganými ventilátormi pri zurčiacej fontáne. Keďže
miloval južanskú či presnejšie louisiansku kuchyňu, najal
si na večer šéfkuchára Clauda, pravého Cajuna, ktorý žil
na ostrove už tridsať rokov.

Claude už stál pri sporáku nad veľkým medeným hrn-
com a pískal si. Chvíľu sa rozprávali, ale Bruce sa nezdr-
žal dlho. Kuchár bol zhovorčivý, a keď sa dostal do švun-
gu, často zabúdal na jedlo.

Vonku bolo viac ako tridsať stupňov a Bruce sa šiel
prezliecť. Namiesto ľahkého bavlneného obleku s motýli-
kom si dal iba šortky a tričko, žiadne topánky. Vrátil sa do
kuchyne, otvoril dve fľaše chladeného piva, jednu podal
Claudovi, s druhou vyšiel na verandu prestrieť stôl.

V takých chvíľach mu najviac chýbala Noelle. Dováža-
la starožitnosti z južného Francúzska a v dekoratérskom

umení nemala konkurenciu. Najradšej prestierala stôl, keď čakali na večeru veľa hostí. Mala obdivuhodnú zbierku starého porcelánu, pohárov a tanierov, ktorá sa stále rozrasala. Niečo nakúpila do svojho obchodu, ale najvzácnejšie a najkrajšie kusy si nechávala pre seba. Noelle považovala nádherne prestretý stôl za dar hosťom, v tom sa jej nevyrovnal nikto. Často si ho odfotografovala pred večerou aj počas nej, najvydarenejšie fotografie dala zarámovať a vystavila ich na obdiv.

Štvormetrový stôl sa stáročia používal v languedocskom vinárstve. Objavili ho spolu pred rokom, keď sa spolu vybrali na nákupy. S vreckami plnými pochybne nadobudnutých peňazí vtrhli do Provence a nakúpili toľko vecí, že si museli prenajať skladisko v Avignone.

Noelle všetko pripravila na príborník v jedálni. Tucet ručne maľovaných porcelánových tanierov, vyrobených v osemnástom storočí pre nejakého grófa. Strieborné príbory, z každého druhu po šesť kusov. Množstvo pohárov na vodu, víno a likéry.

S pohármami na víno bývali ťažkosti. Noellini francúzski predkovia zjavne nepili toľko ako Bruceovi americkí spisovatelia, do starobylých pohárov sa vošlo nanajvýš deci vína. Pri jednej zvlášť divokej párty pred rokmi Brucea a jeho hostí nahnevalo, že si musia každých desať minút dolievať. Odvtedy trval na modernejších pohároch, dvojdecových na červené a trojdecových na biele. Noelle sama pila striedmo, ale vyhovelá mu a v Burgundsku zohnala čaše, ktoré by urobili dojem aj na írsky ragbyový tím.

Pri pohároch ležal podrobný nákres prestierania, Noelle ho urobila tri dni pred svojím odchodom. Bruce teda začal aranžovať lanové obrúsky, hodvábné behúne na stôl, svietniky a nakoniec taniere aj poháre. Prišla floristka, všetko popresúvala a dohadovala sa s ním. Keď bol

stôl dokonalý, aspoň podľa nej, Bruce ho odfotoграфoval a poslal Noelle, ktorá bola so svojim spoločníkom kdesi v Alpách. Stôl vyzeral ako z časopisu, pripravený pre dvanásť hostí, hoci presný počet nebol nikdy istý, kým sa nezačalo podávať jedlo. Často sa niekto objavil v poslednej chvíli a prispel k všeobecnej zábave.

Bruce zamieril k chladničke po ďalšie pivo.

6KOKTAILY NAPLÁNOVALI NA ŠIESTU. POZVANÍ HOSTIA VŠAK boli spisovatelia, nikto z nich sa neodvážil prísť pred siedmou. Myra Beckwithová a Leigh Traneová sa zjavili prvé a vošli bez zaklopania. Bruce ich privítal na verande, pre Leigh namiešal rum so sódou a Myre nalial pivo.

Dámy tvorili dvojicu viac než tridsať rokov. Ako spisovateľky ledva vládali platiť účty, až kým neobjavili žánier erotických romancí. Pod rôznymi pseudonymami ich zosmolili okolo stovky a zarobili dosť, aby sa mohli utiahnuť na ostrov do malebného starého domčeka neďaleko Brucea. Teraz mali vyše sedemdesiat rokov a písali čoraz menej. Leigh sa považovala za neuznanú literátku, no jej tvorba bola nezrozumiteľná a romány, čo napísala, nikto nekupoval. Stále na nejakom pracovala, hoci žiadny nedokončila. Tvrdila, že sa hanbí za brak, ktorý vydali, no peniaze jej nesmrdeli. Myra bola, naopak, pyšná na ich dielo a smútila za časmi, keď vymýšľali vzrušujúce sexuálne scény s pirátmi, mladými pannami a tak ďalej.

Myra, mohutná žena s fialovými vlasmi ostrihanými na ježka, nosila krikľavé rozviate šaty v márnej snahe zakryť aspoň časť svojej objemnej postavy, ktoré pokojne

mohli slúžiť ako plachta na manželskú posteľ. Leigh bola drobná, dlhé čierne vlasy mala úhľadne stiahnuté do uzla. Obidve zbožňovali Brucea aj Noelle a často s nimi večerali.

Myra sa napila piva a spýtala sa: „Už si videl Mercer?“

„Áno, dnes som obedoval s ňou a s jej bodygardom Thomasom.“

„Fešák?“ zaujímala sa Leigh.

„Vyzerá dobre, je o pár rokov mladší než ona. Jeden z jej študentov.“

„To sa mi páči!“ zvolala Myra. „Dozvedel si sa, prečo pred tromi rokmi tak náhle odišla?“

„Ani nie. Vraj rodinná záležitosť.“

„Dnes večer to zistíme, ubezpečujem ťa.“

„Prestaň, Myra,“ ozvala sa potichu Leigh. „Nebudeme vyzvedať.“

„Jasné, že budeme. Vyzvedanie mi ide najlepšie. Zaujímajú ma klebety. Príde aj Andy?“

„Možno.“

„Rada by som ho videla. Bol oveľa zábavnejší, keď ešte pil.“

„Prestaň, Myra. To je citlivá téma.“

„Podľa mňa nie je nič nudnejšie ako triezvy spisovateľ.“

„Musí ostať triezvy, Myra,“ povedal Bruce. „Už sme sa o tom rozprávali.“

„A čo Nelson Kerr? Ten je nudný, aj keď si vypije.“

„Prestaň, Myra,“ šepľala Leigh.

„Nelson príde,“ odpovedal Bruce. „Myslel som, že by sa hodil k Mercer, ale momentálne je zadaná.“

„Odkedy robíš dohadzovača?“ rypla si Myra. V tej chvíli vošiel J. Andrew Cobb alebo Bob Cobb, ako ho všetci volali, v ružových šortkách, krikľavej kvetovanej košeli a sandáloch. Myra bez mihnutia oka povedala: „Ahoj,

Bob. Nemusel si sa tak vyparádiť,“ a privítala ho krátkym objatím. Bruce podišiel k baru, aby hosťovi namiešal vodku so sódou.

Cobb kedysi sedel vo federálnom väzení za akési, došial neobjasnené hriechy. Písal krimi romány, predávali sa dobre, no podľa Brucea sa v nich vyskytovalo priveľa väzenského násilia. Keď vystískal aj Leigh, povedal: „Zdravím, dámy. Vždy vás rád vidím.“

„Mal si dobrý deň na pláži?“ spýtala sa provokatívne Myra.

Cobb mal tmavú, bronzovú pokožku, opálenie si starostlivo udržiaval hodinami na slnku. Mal povest' starnúceho plážového plejboja, obdivoval bikiny a bol stále na love. Usmial sa na Myru a odpovedal: „Každý deň na pláži je dobrý, drahá.“

„Koľko má rokov?“

„Prestaň, Myra,“ ozvala sa Leigh.

Bruce podal priateľovi drink.

„Tak akurát,“ zasmial sa Cobb.

Najmladšia členka skupiny Amy Slaterová zarábala viac než všetci dokopy. Narazila na zlatú žilu so sériou o mladých upíroch, práve podľa nej nakrúcali film. Prišla s manželom Danom a Andym Adamom. Zakrátko nasledoval Jay Arklerood, a keď sa všetci zvíkali, dokonca sa usmial. Zadumaný básnik málokedy prijal pozvanie na spoločnú večeru. Včelia kráľovná Myra ho neuznávala. Bruce všetkých obslúžil, Andymu podal pohár vody s ľadom a počúval, o čom sa zhovárajú. Amy rozprávala iba o filme, vraj sa vyskytli problémy so scenárom. Dan stál mlčky vedľa nej. Odišiel zo zamestnania a staral sa o deti, aby Amy mohla nerušene písať.

Keď vošla Mercer s Thomasom, zábava už bola v plnom prúde. Zvíkala sa so starými známymi a predstavila